

ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΒΥΡΩΝΟΣ

Η ΥΠΝΟΒΑΤΙΣ

Ο Βύρων επισκέπτεται για πρώτη φορά την Ελλάδα. Στο μοναστήρι των Φραγκισκανών. Μία έκδρομη του στον Άγτι κόν Έλαιώνα. Ο Ποιητής και ο Αρχαιολόγος. Μία απροσδόκητη εμφάνιση μέσα στ' ένα έρημοκκλησί. Λόρδος Βύρων, σέ & γαπώ !· Η Άγγελική κι' ο Κάρολος, κτλ. κτλ.

ΤΗΝ συνοικία της Πλάκας, κοντά στο μνημείο του Λυσικράτους, υψώνονταν ως στέ 1849 μερικοί μισογερμανισμένοι τοίχοι και σφοί από λιθάρι...

Κατό τό 1810 ο Βύρων, ξεροκισμένος έπισκέπας από την πατρίδα του, άφου περιηγήθηκε διάφορα μέρη της Εύρωπης...

Μόλις ο Βύρων έγκατεστάθημε στη Μονή των Φραγκισκανών, άπεφασάμε να παρατείνη τη διαμονή του στάς Αθήνας...

Η Ελλάδα ζούσε τά χρόνια της Τουρκικής σκλαβιάς, και ο Άγγλος λόρδος, όπας όλοι οι έξνοι περιηγητάι που πέρασαν από την Ελλάδα...

Άλλ' ός έναγουρίσαμε στά γεγονότα του 1810. Τό τοικιμώδες πνεύμα του Βέρωνος άφηγεται χρονολόγους του 1849...

Μέ τό ίδιο ιδιόρρυθμο ύφος, ο χρονολόγος της περασμένης γενιάς μάς πληροφορεί ότι ο Βύρων...

Μιά μέρα ο Ποιητής μπαίναε άπότομα στο δωμάτιο του Καρόλου και, χωρίς παμμά ατία, τότε ρσά :

Κάρολε ! είσαι εύτυχής ; Είμαι ! άπαντά ο Κάρολος, σσενιθειμένος στίς ιδιοτροπίες του Βέρωνος...

έγώρισε την πλάτη και έφυγε...

Ένα πρωί ο Ποιητής βγήκε μόνος, κατέβηκε ώ : στο Δίπυλο και άσλουθώντας την άρχαία Έσρδ 'Οβό, έφτασε στον Έλαιώνα...

Επιερπύταται μίαν ώραν βραδέως και έπιπόνας έντός του Έλαιώνας, πικρά τάς έπαύσεις των Σαπώνων...

Έγώ ! άπαντά ο Βύρων, του όποιου ή έξοφείσα φαντασία τή παρσάτ ή συνάντησαν τούτη...

Ο διηγούμενος τό έπιστάδιο αυτό πάλει έδω μάλ ύποσημαίωσα, γιά τά μάς πληροφορήσει ότι ο ποσσέ...

Και τό έπιστάδιο του έρημοκκλησιού έχει συνείζεια μάλ παράδοξη.

Η Άθνηλα πόρη άπαντά : Ύπερ του έρωτός μας έπροσευχομένη...

Πρός άπάντησιν το Ποιητής την σείρει ήδυποθεσία είς τάς άγκάλας του και άναποθέταε φιλογερών φίλιμην...

Άλλά δέν είχαν παράσεί ούτε δέσα λεπτά και άκούγεταί μάλ δυνατά φωνή έξω :

Άγγελική ! Άγγελική !... Τότε ή πόρη νινάσει τό κεφάλι της, σάν ένά βγαίνον από βαθύ ύπνο...

Τόν ίδια στιγμή μπαίναει στην έμπλοσία ένας νέος λαχανισμένος, προχωρεί δύο βήματα, και τότε γίνεται ή άπόλυση σσηνη...

Μεταξύ των δύο τούτων ονομάτων ή Άγγελική έλιποθύμησε...

Ο Καρόλος έπεφασάσε τάς έπιρσεύσεις της ήλιοποθυμμένης φίλης του...

Η σσηνη που έπολύθησε είναι περισσότερο άπροσδόκητη...

Άγγελική ! Άγγελική ! Κίτταξέ με, της λέγει ο Κάρολος...

Έπείνη άντί ν' άπαντήση στην πρώτη έρώτησή του φίλου της...

Κάρολε ! είσαι εύτυχής ; Είμαι ! άπαντά ο Κάρολος...

Και άπό τού ήγαζεί ή εύτυχία σου ; Άπό τόν έρωτα, λóρδε !...

Κάρολε ! είσαι εύτυχής ; Είμαι ! άπαντά ο Κάρολος...

Άγγελική, τί έχεις ; Έπείνη άντί ν' άπαντήση στην πρώτη έρώτησή του φίλου της...

Ο Λόρδος Βύρων

